بار الها، ما تو را در برابرِ آنان قرار می دهیم و از شرارت های شان به تو پناه می آوریم.

از ابوموسی اشعری رضی الله عنه روایت است که چون از قومی می ترسید، این دعا را می خواند: «اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ في نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ»: «بار الها، ما تو را در برابرِ آنان قرار می دهیم و از شرارت های شان به تو پناه می آوریم».

[سند آن صحیح است] [به روایت نسائی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

این بخش از دعا «اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ في نُحُورِهِمْ» یعنی بار الها تو را در برابر آنها قرار می دهیم تا آنها را از ما دور کنی و ما را از آنان باز بداری؛ در اینجا نحر به معنای گلو، از این جهت ذکر شده که در دفع و تسلط یافتن بر مهاجم کارایی بیشتری دارد؛ و دشمن با آن برای جنگ و نبرد روی می آورد. «وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ» در این وضعیت الله متعال در برابر شر آنها تو را کفایت می کند؛ مراد این است که: از تو می خواهیم جلوی آنها را بگیری و مانع آنان شوی و شر و بدی شان را دور کنی و ما را در برابر آنان کفایت کنی و میان ما و آنها مانع شوی؛ دو کلمه ی کوتاه که چون بنده آنها را از روی صدق و اخلاص بر زبان آورد، الله متعال از او دفاع می کند و او را موفق می نماید.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5473